

Z A K O N

O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O USLOVIMA ZA UPUĆIVANJE ZAPOSLENIH NA PRIVREMENI RAD U INOSTRANSTVO I NJIHOVOJ ZAŠTITI

Član 1.

U Zakonu o uslovima za upućivanje zaposlenih na privremeni rad u inostranstvo i njihovoj zaštiti („Službeni glasnik RS”, broj 91/15), u članu 1. posle reči: „uslovi” zapeta i reč: „postupak” brišu se.

Član 2.

U članu 8. dodaju se st. 4 – 6. koji glase:

„Zaposleni iz st. 1. i 2. ovog člana mora biti u radnom odnosu kod poslodavca najmanje tri meseca pre dana upućivanja.

Izuzetno od stava 4. ovog člana, poslodavac može da uputi zaposlene koji su u radnom odnosu kod tog poslodavca kraće od tri meseca na privremeni rad u inostranstvo, ako ispunjavaju sledeće uslove:

1) da se upućivanje zaposlenih vrši u okviru pretežne delatnosti poslodavca koja je upisana u registar kod nadležnog organa;

2) da broj upućenih zaposlenih koji ne ispunjavaju uslove iz stava 4. ovog člana ne prelazi 20% od ukupnog broja zaposlenih kod poslodavca na dan upućivanja.

Odredbe st. 4. i 5. ovog člana ne primenjuju se na zaposlene koji su upućeni na privremeni rad u inostranstvo na osnovu Sporazuma između Saveznog izvršnog veća Skupštine Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije i Vlade Savezne Republike Nemačke o upućivanju jugoslovenskih radnika organizacija udruženog rada iz Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije i zapošljavanju u Saveznoj Republici Nemačkoj na osnovu ugovora o izvođenju radova („Službeni list SFRJ – Međunarodni ugovori”, broj 11/89).”

Član 3.

U članu 12. dodaje se stav 2. koji glasi:

„Poslodavac koji upućuje zaposlenog na privremeni rad u inostranstvo prilikom prijave promene osnova osiguranja u jedinstvenu bazu podataka unosi državu upućivanja, kao i svaku naknadnu promenu države.”

Član 4.

Naslov iznad i član 20. brišu se.

Član 5.

Član 21. briše se.

Član 6.

Član 22. briše se.

Član 7.

U članu 23. u stav 1. posle reči: „utvrđenih ovim” dodaju se reči: „i drugim”.

Član 8.

U članu 24. stav 1. briše se.

Dosadašnji stav 2. postaje stav 1.

Stav 3. briše se.

Posle stava 1. dodaju se st. 2 – 5. koji glase:

„Centralni registar dužan je da ministarstvu nadležnom za rad dostavlja redovne izveštaje, u elektronskoj formi, u vezi sa upućivanjem zaposlenih na privremeni rad u inostranstvo, po državama i po poslodavcima, i to:

- 1) mesečni izveštaj – najkasnije do 15. u mesecu, za prethodni mesec;
- 2) kvartalni izveštaj – najkasnije do 15. u mesecu za prethodni kvartal;
- 3) godišnji izveštaj – najkasnije do 15. januara za prethodnu godinu.

Izveštaji iz stava 2. ovog člana po državama sadrže: spisak država, broj poslodavaca, ukupan broj upućenih zaposlenih, broj upućenih zaposlenih, i to - ukupno, na određeno, na neodređeno vreme, po polu i po starosnom kriterijumu (18-30, 31-40, 41-65).

Izveštaji iz stava 2. ovog člana po poslodavcima sadrže: spisak poslodavaca, spisak država u koje su zaposleni upućeni, broj upućenih zaposlenih, i to - ukupno, na određeno, na neodređeno vreme, po polu i po starosnom kriterijumu (18-30, 31-40, 41-65).

Ministarstvo nadležno za rad može da traži i vanredne upite u vezi sa podacima o upućenim zaposlenima, poslodavcima i državama upućivanja od Centralnog registra obaveznog socijalnog osiguranja.”

Član 9.

U članu 26. stav 1. tač. 10), 11), 12) i 13) brišu se.

Član 10.

U članu 27. stav 1. broj: „100.000” zamenjuje se brojem „150.000”, a broj: „50.000” zamenjuje se brojem: „70.000”.

U tački 3. reči: „(član 12)” zamenjuju se rečima: „(član 12. stav 1)”

Posle tačke 3. dodaje se tačka 3a) koja glasi:

„3a) ako u jedinstvenu bazu podataka ne unese, ili unese netačne podatke o državi upućivanja odnosno promenu države upućivanja (član 12. stav 2);”

Tačka 6) briše se.

Član 11.

Odredbe člana 2. ovog zakona ne primenjuju se na zaposlene koji su upućeni na privremeni rad u inostranstvo pre stupanja na snagu ovog zakona.

Danom stupanja na snagu ovog zakona prestaje obaveza poslodavaca da ministarstvu nadležnom za rad dostavlja Obaveštenja o upućivanju zaposlenih na privremeni rad u inostranstvo i uverenja Centralnog registra obaveznog socijalnog osiguranja, kao i obaveza ministarstva nadležnog za rad da obaveštenja objavljuje na internet portalu ministarstva nadležnog za rad.

Danom stupanja na snagu ovog zakona prestaje da važi Pravilnik o obrascu obaveštenja o upućivanju zaposlenih na privremeni rad u inostranstvo („Službeni glasnik RS”, broj 111/15).

Član 12.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije”.

O B R A Z L O Ž E N J E

I. USTAVNI OSNOV

Ustavni osnov za donošenje ovog zakona sadržan je u članu 97. tačka 8. Ustava Republike Srbije, kojim se utvrđuje da Republika Srbija, između ostalog, uređuje sistem u oblasti radnih odnosa.

II. RAZLOZI ZA DONOŠENJE ZAKONA

Primena Zakona o uslovima za upućivanje zaposlenih na privremeni rad u inostranstvo i njihovoj zaštiti (u daljem tekstu: Zakon) nije ostvarila očekivane rezultate u delu koji se odnosi na prikupljanje i analizu podataka, te je potrebno brisati postojeće zakonske odredbe koje se odnose na postupak upućivanja (čl. 20.-22), odnosno ukinuti zakonsku obavezu poslodavca da dostavlja ministarstvu nadležnom za rad (u daljem tekstu: Ministarstvo) Obaveštenja o upućivanju zaposlenih na privremeni rad u inostranstvo koja se objavljuju na sajtu Ministarstva i Uverenja iz jedinstvene baze Centralnog registra obaveznog socijalnog osiguranja (u daljem tekstu: Centralni registar). Ukidanjem postojećih zakonskih obaveza smanjiće se nepotrebno administriranje koje je poslodavcima propisano ovim zakonom, a samim tim će se omogućiti brže i efikasnije poslovanje. Razlog za brisanje ovih odredaba je i činjenica da Centralni registar raspolaže podacima o upućenim zaposlenima na privremeni rad u inostranstvo, kao i o poslodavcima koji ih upućuju (u skladu sa zakonskom obavezom poslodavca da podnese prijavu promene osnova osiguranja za upućene zaposlene), te stoga nije potrebno duplirati baze podataka. Pristup bazi podataka Centralnog registra ima Inspektorat za rad tako da se održava kontinuitet u vršenju inspekcijuskog nadzora u skladu sa zakonom.

III. OBJAŠNJENJE OSNOVNIH PRAVNIH INSTITUTA I POJEDINAČNIH REŠENJA

Članom 1. posle reči „uslovi” briše se reč „postupak”. Izmenom i dopunom ovog člana briše se deo koji se odnosi na postupak upućivanja, predviđen čl. 20-22.

Članom 2. dodaju se u članu 8. st. 4 – 6. koji propisuju da zaposleni mora da bude u radnom odnosu kod poslodavca najmanje tri meseca pre dana upućivanja na privremeni rad u inostranstvo, osim poslodavaca koji upućuju zaposlene u okviru svoje pretežne delatnosti koja je upisana u Registar APR. Ovaj izuzetak važi i za poslodavce koji upućuju zaposlene u skladu sa Međudržavnim sporazumom sa SR Nemačkom, a na osnovu prethodno date saglasnosti (od strane Privredne komore Srbije), kao i po dobijanju odgovarajućih boravišnih i radnih dozvola od strane nemačkih nadležnih organa.

Svrha ove odredbe je da se spreči zapošljavanje lica u agencijama i drugim tzv. „poslodavcima” koji zaposlene odmah upućuju na rad kod inostranog poslodavca za određenu proviziju, i na taj način praktično posreduju u zapošljavanju tih lica, bez obezbeđivanja njihove adekvatne zaštite. Ovim se istovremeno izbegavaju obaveze koje proizilaze iz Zakona o zapošljavanju i osiguranju za slučaj nezaposlenosti u vezi sa posredovanjem radi zapošljavanja domaćih državljana u inostranstvu.

Izuzetno, poslodavac može da uputi one zaposlene na privremeni rad u inostranstvo koji su u radnom odnosu kod tog poslodavca kraće od tri meseca ako se upućivanje vrši u okviru pretežne delatnosti poslodavca i ukoliko broj tih zaposlenih ne prelazi 20% od ukupnog broja zaposlenih kod poslodavca na dan upućivanja.

Članom 3. dopunjuje se član 12. Zakona, tako što se dodaje novi stav 2. koji propisuje da poslodavac koji upućuje zaposlenog na privremeni rad u inostranstvo

prilikom prijave promene osnove osiguranja u jedinstvenu prijavu unosi državu upućivanja, a da prilikom promene države upućivanja, kada se ne menja osnov osiguranja, prijavi promenu osiguranja u Jedinstvenoj bazi obaveznog socijalnog osiguranja. Ovim se precizira obaveza poslodavca da Centralnom registru obaveznog socijalnog osiguranja prijavi i državu upućivanja.

Čl. 4, 5. i 6. brišu se naziv i član 20. i čl. 21. i 22. Zakona. Poslodavac je dužan da za zaposlenog upućenog na privremeni rad u inostranstvo izvrši promenu osnova osiguranja u jedinstvenoj bazi Centralnog registra, u skladu sa propisima kojima se uređuje podnošenje jedinstvene prijave na obavezno socijalno osiguranje. Ukidanjem postojeće zakonske obaveze smanjiće se nepotrebno administriranje koje je predviđeno ovim zakonom, a samim tim će se omogućiti brže i efikasnije poslovanje imajući u vidu da Centralni registar raspolaže svim podacima koji se odnose na upućivanje zaposlenih na privremeni rad u inostranstvo.

Članom 7. menja se član 23. stav 1. tako što se posle reči: „utvrđenih ovim” dodaju reči: „i drugim”. Na ovaj način se omogućava sprovođenje detaljnijeg nadzora tako što se omogućava postupanje i po drugim zakonima.

Članom 8. brišu se st. 1. i 3. člana 24. Zakona, čime se ukida postojeća zakonska obaveza dostavljanja Ministarstvu Obaveštenja o upućivanju zaposlenih na privremeni rad u inostranstvo. Zakonom je već propisana dužnost međusobne saradnje i razmene informacija svih organa i organizacija koje obavljaju poslove državne uprave u vezi sa nadzorom nad ostvarivanjem prava zaposlenih na privremenom radu u inostranstvu utvrđenih ovim zakonom, a u cilju zaštite prava zaposlenih upućenih na privremeni rad u inostranstvo. Organi i organizacije koji obavljaju poslove državne uprave mogu da neposredno od poslodavca traže informacije potrebne za vršenje kontrole i nadzora.

Na osnovu uspostavljene saradnje sa Centralnim registrom, a imajući u vidu da isti raspolaže sveobuhvatnom bazom podataka, izmenom ovog zakona se predviđa da će na mesečnom, kvartalnom i godišnjem nivou Centralni registar dostavljati Ministarstvu izveštaje o upućivanju zaposlenih po državama i po poslodavcima, kao i po drugim propisanim kriterijumima. Na ovaj način će Ministarstvo dobijati već obrađene podatke od Centralnog registra, kako bi pratilo kretanje, vršilo analize i preduzimalo odgovarajuće mere za efikasniju zaštitu zaposlenih upućenih na privremeni rad u inostranstvo.

Čl. 9. i 10. brišu se kaznene odredbe kojima se sankcionišu poslodavci za ne postupanje po procedurama koje su ukinute prethodnim odredbama zakona.

Pored toga, predviđaju se odgovarajuće kazne za nepoštovanje odredaba zakona i vrši se njihovo usklađivanje sa Zakonom o prekršajima, tako što se propisuju veće novčane kazne i to, umesto dosadašnje predviđene novčane kazne od 100.000 dinara, predviđa se novčana kazna od 150.000 dinara, odnosno umesto novčane kazne od 50.000 dinara predviđa se novčana kazna od 70.000 dinara.

Dodaje se nova tačka kojom se propisuje novčana kazna ukoliko poslodavac u jedinstvenu bazu podataka ne unese, odnosno unese netačne podatke koje se odnose na državu upućivanja.

Članom 11. regulisane su prelazne i završne odredbe kojim je propisano da se odredbe koje se odnose na obavezu da zaposleni mora da bude u radnom odnosu kod poslodavca najmanje 3 meseca pre dana upućivanja na privremeni rad u inostranstvo, ne primenjuju na zaposlene koji su upućeni na privremeni rad u inostranstvo pre stupanja na snagu ovog zakona.

Danom stupanja na snagu ovog zakona prestaje da važi Pravilnik o obrascu obaveštenja o upućivanju zaposlenih na privremeni rad u inostranstvo („Službeni glasnik RS”, broj 111/15).

Članom 12. propisano je da zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije”.

IV. PROCENA FINANSIJSKIH SREDSTAVA POTREBNIH ZA SPROVOĐENJE OVOG ZAKONA

Za sprovođenje ovog zakona nisu potrebna finansijska sredstva iz budžeta Republike Srbije.

V. RAZLOZI ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Donošenje ovog zakona po hitnom postupku predlaže se u skladu sa članom 167. Poslovnika Narodne skupštine („Službeni glasnik RS”, broj 20/12 - prečišćeni tekst), radi ispunjenja međunarodnih obaveza po Sporazumu između Saveznog Izvršnog Veća Skupštine SFRJ i Vlade Savezne Republike Nemačke o upućivanju jugoslovenskih radnika Organizacija udruženog rada iz SFRJ i zapošljavanju u SR Nemačkoj na osnovu ugovora o izvođenju radova.

VI. ANALIZA EFEKATA ZAKONA

1) Koji su problemi koje zakon treba da reši?

Upućivanje zaposlenih na privremeni rad u inostranstvo ima važnu ulogu u porastu poslovanja i kreiranju poslovnih mogućnosti i kao takvo predstavlja značajan izvor dodatnih deviznih prihoda za zemlje koje upućuju zaposlene. Najviše upućenih radnika, preko polovine od ukupnog broja, radi u industrijskom sektoru, zatim u sektoru usluga, transportu i komunikacijama.

Primena Zakona o uslovima za upućivanje zaposlenih na privremeni rad u inostranstvo i njihovoj zaštiti (u daljem tekstu: Zakon) nije ostvarila očekivane rezultate u delu koji se odnosi na prikupljanje i analizu podataka, te je potrebno brisati postojeće zakonske odredbe koje se odnose na postupak upućivanja (čl. 20.-22), odnosno ukinuti zakonsku obavezu poslodavca da dostavlja Ministarstvu nadležnom za rad (u daljem tekstu: Ministarstvo) Obaveštenja o upućivanju zaposlenih na privremeni rad u inostranstvo koja se objavljuju na sajtu Ministarstva i Uverenja iz jedinstvene baze Centralnog registra. Naime, Zakonom i podzakonskim aktom donetim na osnovu tog zakona, propisano je da je poslodavac dužan da dostavlja Ministarstvu Obaveštenja o upućivanju zaposlenih na privremeni rad u inostranstvo i Uverenja Centralnog registra obaveznog socijalnog osiguranja o promeni osnova osiguranja za upućene zaposlene po svakom Obaveštenju. Takođe, poslodavac je dužan da svaku promenu iz Obaveštenja dostavi Ministarstvu. Ministarstvo po dobijanju Obaveštenja o upućivanju zaposlenih na privremeni rad u inostranstvo, u roku od sedam dana, ista objavljuje na svom internet portalu.

Ukidanjem postojećih zakonskih obaveza smanjiće se nepotrebno administriranje koje je poslodavcima predviđeno ovim zakonom, a samim tim će se omogućiti brže i efikasnije poslovanje. U prilogu brisanja ovih odredbi je i činjenica da Centralni registar raspolaže podacima o upućenim zaposlenima na privremeni rad u inostranstvo, kao i poslodavcima koji ih upućuju, te stoga nije potrebno duplirati baze podataka. Pristup bazi podataka Centralnog registra ima Inspekcija rada tako da se održava kontinuitet u vršenju inspekcijuskog nadzora u skladu sa zakonom.

Primena postojećeg Zakona dala je pozitivne rezultate što se može videti iz navedenih podataka:

Tabela 1: Pregled podataka o broju poslodavaca i upućenim zaposlenima po godinama

Godina	2013	2014	2015	2016	2017	2018 (do 31.03)
Podaci pre donošenja Zakona				Podaci posle donošenja Zakona		

Broj podnetih zahteva /Obaveštenja	171	236	135	3052	4049	1368
Broj poslodavaca koji su podnosili zahtev/Obaveštenja	50	95	83	324	371	nema podataka
Broj upućenih zaposlenih	938	945	607	10576	13916	nema podataka

podaci Ministarstva za rad, zapošljavanje, boračka i socijalna pitanja

Iz podataka u Tabeli 1 evidentno je da je značajno povećan broj poslodavaca, obaveštenja o upućivanju zaposlenih na privremeni rad u inostranstvo kao i broj upućenih zaposlenih od početka primene Zakona, što se može videti iz Tabele 2.

Tabela2: Pregled podataka o broju poslodavaca i upućenim zaposlenima po godinama – prosečno stanje i prosečan rast

Godina	Prosečni podaci za 2013, 2014 i 2015	Prosečni podaci za 2016 i 2017	2016/2017 u odnosu na 2013-2014
Podaci pre donošenja Zakona		Podaci posle donošenja Zakona	
Broj podnetih zahteva /Obaveštenja	181	3550	1961,32%
Broj poslodavaca koji su podnosili zahtev/Obaveštenja	76	347	456,58%
Broj upućenih zaposlenih	830	12246	1475,42%

Podaci koji su navedeni ukazuju na porast broja podnetih zahteva/Obaveštenja (19 puta), broja poslodavaca koji su podnosili zahteve/Obaveštenja (4,5 puta) i broja upućenih zaposlenih (14,7 puta) i da su nova zakonska rešenja prihvaćena od strane poslodavaca iz Republike Srbije jer su prepoznate potrebe poslodavaca koji upućuju svoje zaposlene na privremeni rad u inostranstvo. Zakon je uvažio potrebu poslodavaca da izuzetno brzo reaguju na međunarodnom tržištu prilikom ispunjavanja zaključenih ugovora sa inostranim partnerima, a koja se odnose na upućivanje zaposlenih na privremeni rad u inostranstvo. Ovi pokazatelji su omogućili da poslodavci nesmetano vrše upućivanje zaposlenih na privremeni rad u inostranstvo i na taj način budu prisutni i konkurentni na inostranom tržištu, a bez bespotrebnog administriranja i u vidu dostavljanja dokumentacije, čekanje na dobijanje odobrenja od strane državnih organa Republike Srbije i sl.

Upravo ovi pokazatelji su ukazali i na to da Ministarstvo pristupi analizi i sagleda obim dokumentacije koju dostavljaju poslodavci, kao i obim podataka koje sadrže na osnovu čega uviđa da ne raspolaže adekvatnim tehničkim i ljudskim kapacitetima kojima bi moglo da prati u celosti i po više različitih pojedinačnih kriterijuma upućivanje zaposlenih na privremeni rad u inostranstvo.

Za svako pojedinačno Obaveštenje dostavljeno ovom Ministarstvu poslodavcu je zakonom propisana obaveza dostavljanja Uverenja. Broj pristiglih uverenja (Uverenja CROSO za svako pojedinačno Obaveštenje o upućivanju, uverenje o povratku) u znatnoj meri uvećava broj podataka koje je potrebno obraditi (najmanje dva Uverenja po Obaveštenju, a u proseku godišnje 2,5 Uverenja). Na osnovu iznetog može se zaključiti da je reč o izuzetnom obimu podnesaka koji su u

prethodnom periodu pristizali u ovo ministarstvo na obradu što može da se vidi iz sledeće tabele:

Tabela 3: Pregled broja primljenih i obrađenih podnesaka

Godina	2016	2017	2018 (do 31.03)
Broj podnetih Obaveštenja	3052	4049	1368
Broj podnetih Uverenja*	7630	10122	3420
Ukupan broj podnesaka po godinama	10682	14171	4788
UKUPAN BROJ PODNESAKA OD POČETKA PRIMENE ZAKONA	29641 (85,4 prosečno po poslodavcu za dve godine)		

* Podaci Ministarstva za rad, zapošljavanje, boračka i socijalna pitanja, a pokazatelji su dobijeni na osnovu prosečnog broja pristiglih Uverenja po Obaveštenju (2,5 Uverenja po Obaveštenju)

Na osnovu prethodno navedenih podataka može se zaključiti da je na godišnjem nivou rastao broj poslodavaca koji su dostavljali navedena Obaveštenja i Uverenja Centralnog registra u skladu sa Zakonom. Takođe, na osnovu podataka dobijenih iz Uverenja Centralnog registra utvrđeno je da je porastao broj prijavljenih zaposlenih koji su upućeni na privremeni rad u inostranstvo, a kojima je promenjen osnov osiguranja.

S obzirom na obim dostavljene dokumentacije i podacima koji su u njima navedeni procena je da bi poslodavci koji upućuju zaposlene na privremeni rad u inostranstvo, ostvarili značajne uštede. (Proračun ušteta je urađen na osnovu pretpostavljenih parametara).

Sagledani su problemi koji su nastali primenom Zakona i konstatovano je da je dokumentacija (Obaveštenja i Uverenja) koju poslodavci po važećem zakonu dostavljaju ovom ministarstvu nepotrebna, a pri tome predstavlja dodatno opterećenje za poslodavce, imajući u vidu da Centralni registar koji postupa u skladu sa Zakonom o centralnom registru obaveznog socijalnog osiguranja poseduje sveobuhvatne podatke koji se odnose na upućivanje zaposlenih na privremeni rad u inostranstvo. Naime, na osnovu obaveze poslodavaca da promene šifru osnova osiguranja za svakog zaposlenog koga upute na privremeni rad u inostranstvo baza Centralnog registra raspolaže podacima o broju poslodavaca koji upućuju zaposlene na privremeni rad u inostranstvo i broju zaposlenih koji su na privremenom radu u inostranstvu. Podaci se mogu koristiti za analizu Zakona i postupka upućivanja po više različitih kriterijuma. Izmenama Zakona predviđeno je da prilikom unosa podataka u bazu Centralnog registra, poslodavci unose nov podatak koji se odnosi na državu upućivanja, kao i obaveza Centralnog registra da dostavlja navedene podatke ministarstvu. Pristup bazi podataka Centralnog registra ima Inspektorat za rad, tako da se održava kontinuitet u vršenju inspekcijuskog nadzora u skladu sa Zakonom, a ovo ministarstvo će na osnovu izveštaja koje, u skladu sa izmenama Zakona redovno dostavljati Centralni registar, da raspolaže svim potrebnim podacima u vezi sa upućivanjem zaposlenih na privremeni rad u inostranstvo. Kako Centralni registar raspolaže podacima o upućenim zaposlenima na privremeni rad u inostranstvo, kao i poslodavcima koji ih upućuju, utvrđeno je da nije potrebno duplirati baze podataka.

Tabela 4: Pregled procenjenih troškova za poslodavce prosečno na mesečnom nivou¹

NAZIV	Utrošak u radnim minutima po podnesku	Utrošak novčanih sredstava po podnesku*	Prosečan broj podnetih podnesaka na mesečnom nivou	Utrošak radnog vremena u minutima	Troškovi u dinarima
Obaveštenja	54	358 dinara	296	15.984 (266.4 radna časa)	105.968
Obaveštenja o promeni podataka iz Obaveštenja i Obaveštenja o upućivanju sa naznakom da se radi o ispravci Obaveštenja	54	358 dinara	44	2.376 (39,6 radna časa)	15.752
Uverenja	48	322 dinara	740	35.520 (592 radna časa)	238.280
UKUPNO				53.880 (898 radna časa)	360.000
Prosečni mesečni troškovi po poslodavcu za 2016-2017. godinu (347 – prosečan broj poslodavaca)				155 (2,6 radna časa)	1.037

Iz podataka navedenih u Tabeli 4. može se zaključiti da je sprovođenje ovog Zakona stvorilo dodatne troškove za poslodavce, prema procenama na mesečnom nivou po poslodavcu u visini od 2,6 radna časa mesečno, odnosno 1037,00 dinara.

U toku primene Zakona ovo ministarstvo je, osim prethodno navedenog, uočilo da se pojavio i određeni broj poslodavaca koji samo ispunjavaju formalne uslove

¹ Podaci su dobijeni na osnovu sledećim pretpostavljenih pokazatelja:

Dostavljanje Obaveštenja i Obaveštenja o promeni podataka iz Obaveštenja i Obaveštenja o upućivanju sa naznakom da se radi o ispravci obaveštenja (Pristup sajtu Ministarstva i preuzimanje obrasca Obaveštenja-5 minuta; Popunjavanje i provera podataka obrasca Obaveštenja -8 minuta; Izrada propratnog dopisa-8 minuta;Dostavljanje obrasca Obaveštenja-Lično/Poštom ili dostavnom službom-30 minuta;Provera da li je obrazac Obaveštenja objavljen na sajtu Ministarstva-3 minuta)
Ukupno: 54 minuta (*uzet podatak za januar 2018 – prosečna bruto zarada u RS za januar 2018. godinu - 69.218 din,a za fond radnih časova 174 - cena radnog časa je 398 dinara/radnom času odnosno 6,7dinara/radnom minutu)

Dostavljanje Uverenja CROS-a (Pristup i elektronska popunjavanje Zahteva za izdavanje uverenja o podacima sadržanim u jedinstvenoj bazi Centralnog registra o zaposlenim radnicima upućenim na rad u inostranstvo i/ili o zaposlenim radnicima vraćenim sa privremenog rada u inostranstvu- 10 minuta;Izrada propratnog dopisa - 8 minuta;Dostavljanje Uverenja-Lično dostavljanje/ Dostavljanje putem pošte ili dostavnom službom-30 minuta)
Ukupno: 48 minuta (114 dinara)

Obavljanje telefonskih konsultacija sa Ministarstvom -10 minuta

Materijalni troškovi (kancelarijski potrošni materijal, troškovi dostave, troškovi interneta, troškovi za telefon itd)

upućuju zaposlene na privremeni rad u inostranstvo, a da u praksi ustupaju svoje zaposlene trećim pravnim licima ili da neadekvatno izvršavaju ugovorne obaveze.

Prema podacima Inspektorata za rad u velikom broju slučajeva nezakonito upućivanje na rad u inostranstvo vrše poslodavci koji ne obavljaju privrednu delatnost u našoj zemlji, već su fiktivno u Agenciji za privredne registre upisali osnivanje pravnog lica sa poslovnim sedištem, na adrese agencija koje im pružaju knjigovodstvene ili druge usluge, kao i na nepostojećim adresama. Delatnosti za koje su registrovani ovi poslodavci nisu iste delatnosti za koje zaključuju ugovore o radu sa licima koja upućuju na rad u inostranstvo. Dalje, ugovori o radu se zaključuju fiktivno, a lica koja ih zaključuju u svojstvu zaposlenog ne stupaju na rad u poslovnom prostoru poslodavca u Republici Srbiji. Najčešće se upućena lica preuzimaju od strane drugih poslodavaca u zemlji u koju se upućuju, koji dalje posreduju u zapošljavanju za potrebe trećih lica, a zaključeni ugovori o radu i aneksi ugovora sa poslodavcima iz Republike Srbije predstavljaju samo zadovoljenje forme koju propisuju domaći propisi.

Navedeno se odnosi i na agencije za zapošljavanje koje posreduju u zapošljavanju u inostranstvu, a postupaju u suprotnosti sa Zakonom o zapošljavanju i osiguranju za slučaj nezaposlenosti i to tako što ne obezbeđuju radne i boravišne dozvole pre upućivanja na rad u inostranstvo i ne zaključuju ugovore o radu pre odlaska na rad u inostranstvo u cilju sprečavanja zloupotreba uočenih kroz višegodišnju praksu.

2) Koji su željeni ciljevi donošenja zakona?

Obaveza poslodavca da vrši promenu osnova osiguranja za svakog upućenog zaposlenog utvrđeno je važećim Zakonom o centralnom registru obaveznog socijalnog osiguranja. Novina je obaveza poslodavca da izvrši unos države upućivanja prilikom promene osnova osiguranja i zakonska odredba na osnovu koje ministarstvo raspolaže podacima Centralnog registra u vidu izveštaja koje dostavlja Centralni registar na mesečnom, kvartalnom i godišnjem nivou po više različitih kriterijuma. Osim toga što Centralni registar ove izveštaje dostavlja redovno, dostavljaće izveštaje i na osnovu upita Ministarstva u elektronskoj formi.

Ciljevi koji se donošenjem ovog zakona postižu jesu uspostavljanje novog zakonskog koncepta kojim bi se pojednostavio i olakšao postupak upućivanja zaposlenih na privremeni rad u inostranstvo i poslodavci će se rasteretiti suvišnih administrativnih procedura, s jedne, a sa druge strane, održaće se nivo zaštite zaposlenih. Pored ovog, cilj donošenja zakona je i predupređenje i ispravljanje nepravilnosti u postupku upućivanja zaposlenih na privremeni rad u inostranstvo, a na osnovu iskustava iz prakse. Novo savremeno zakonsko rešenje prilagođeno je modernom tržišnom, ekonomskom, finansijskom, pravnom, ustavnim i društveno-političkom poretku i sistemu.

3) Da li su razmatrane mogućnosti za rešavanje problema bez donošenja akta?

Analizom drugih mogućnosti za rešavanje problema ustanovljeno je da je, između svih alternativa, najcelishodniji i najpouzdaniji način za rešavanje napred navedenih problema - donošenje zakona kojim će se pojednostaviti postupak upućivanja zaposlenih na privremeni rad u inostranstvo.

Stanovište predlagača ovog zakona jeste da je opisane probleme moguće rešiti samo donošenjem izmena i dopuna postojećeg zakona.

4) Zašto je donošenje akta najbolji način za rešavanje problema?

Važeći Zakon o uslovima za upućivanje zaposlenih na privremeni rad u inostranstvo i njihovoj zaštiti nije dao očekivane rezultate, a postojeće tehničke

mogućnosti Ministarstva nisu adekvatne i samim tim podaci sa kojima ovo ministarstvo raspolaže nisu tačni.

Utvrđeno je da dosadašnji način primene Zakona dovodi do velikog administriranja, neadekvatnih i pogrešnih informacija, bespotrebno opterećenje velikog broja poslodavaca koji upućuju zaposlene na privremeni rad u inostranstvo.

Pored toga, Ministarstvo, Inspektorat za rad, Poreska uprava, organizacije obaveznog socijalnog osiguranja i diplomatsko konzularna predstavništva imaju zakonskih mogućnosti da u primeni ovog zakona međusobno sarađuju, a podatke o poslodavcima i zaposlenima mogu da pribavljaju i neposredno od Centralnog registra obaveznog socijalnog osiguranja.

5) Na koga i kako će najverovatnije uticati rešenja u zakonu?

Predloženo rešenje će uticati na privredne subjekte i druga pravna i fizička lica (preduzetnike) tako što će smanjiti troškovi poslovanja (primer dat u Tabeli 4.) koji upućuju zaposlene na privremeni rad u inostranstvo. Na taj način obaveza poslodavca će biti samo promena osnova osiguranja zaposlenih koje upućuje na privremeni rad u inostranstvo u Centralnom registru. Takođe, zakonska rešenja će uticati i na Centralni registar obaveznog socijalnog osiguranja u smislu dostavljanja redovnih izveštaja ministarstvu.

6) Kakve troškove će primena zakona izazvati građanima i privredi, a naročito malim i srednjim preduzećima?

Primena zakona neće stvoriti troškove ni građanima ni privredi, s obzirom da se ovim propisom ne uređuje nikakva finansijska obaveza, već uštede za poslodavce koji upućuju zaposlene na privremeni rad u inostranstvo (Tabela 4.).

7) Da li su pozitivne posledice donošenja zakona takve da opravdavaju troškove koje će on stvoriti?

Ovaj zakon nema za posledicu stvaranje troškova, s obzirom da ne predviđa finansijske obaveze, a njegovo sprovođenje u smislu obavljanja poslova povereno je organima koji postoje i do sada su obavljali iste poslove.

8) Da li se zakonom podržava stvaranje novih privrednih subjekata i tržišna konkurencija?

Zakon nema direktnog uticaja na stvaranje novih privrednih subjekata i tržišnu konkurenciju. Jedini uticaj po ovom pitanju jeste ukidanje dosadašnje obaveze u postupku upućivanja.

9) Da li su sve zainteresovane strane imale prilike da se izjasne o zakonu?

Održavanje javne rasprave se ne predviđa s obzirom da izmene ovog zakona nisu suštinske, a predložene izmene se uvode iz razloga što se njima značajno smanjuje dodatno administriranje za poslodavce. Istovremeno, ove izmene bi omogućile ukidanje suvišnih procedure i poslovnih procesa za Ministarstvo koje se u dosadašnjoj primeni ovog zakona suočilo sa brojnim problemima u vezi sa prijemom, obradom i analizom dostavljenih obaveštenja i uverenja.

Nacrt zakona se dostavlja Socijalno-ekonomskom savetu, kao tripartitnom telu, koje razmatra nacрте zakona i predloge drugih propisa od značaja za ekonomski i socijalni položaj zaposlenih i poslodavaca i o njima daje mišljenje.

10) Koje će se mere tokom primene zakona preduzeti da bi se postiglo ono što se zakonom predviđa?

- Regulatorne: Nema

- Institucionalne: Nadležno ministarstvo za primenu zakona je Ministarstvo za rad, zapošljavanje, boračka i socijalna pitanja, Sektor za rad i zapošljavanje, Odeljenje za normativne i studijsko-analičke poslove iz oblasti rada i zapošljavanja. Za nadzor nad primenom zakona zadužen je Inspektorat za rad kao organ uprave u sastavu Ministarstva za rad, zapošljavanje, boračka i socijalna pitanja. Inspektorat za rad ima kadrovski kapacitet za sprovođenje nadzora nad primenom Zakona. Međuinstitucionalna saradnja između nadležnih organa i organizacija, pre svega Ministarstva za rad, zapošljavanje, boračka i socijalna pitanja, Ministarstva spoljnih poslova, Ministarstva unutrašnjih poslova, Centralnog registra obaveznog socijalnog osiguranja, Ministarstva finansija - Poreska uprava i drugih uređena je samim Zakonom. Primenom izmena i dopuna ovog zakona jedna od mera imaće za rezultat dobijanje redovnih izveštaja i vanrednih izveštaja Centralnog registra. Centralni registar će dostavljati izveštaje u elektronskoj formi, po državama i poslodavcima mesečno, kvartalno i godišnje. Ti izveštaji će sadržati spisak država, broj poslodavaca, ukupan broj upućenih zaposlenih, broj upućenih zaposlenih: ukupno, na određeno, na neodređeno vreme, po polu i po starosnom kriterijumu. U toku je priprema obrasca upita o saradnji sa Centralnim registrom.

VII. PREGLED ODREĐABA ZAKONA O USLOVIMA ZA UPUĆIVANJE ZAPOSLENIH NA PRIVREMENI RAD U INOSTRANSTVO I NJIHOVOJ ZAŠTITI KOJE SE MENJAJU I DOPUNJUJU

Predmet zakona

Član 1.

Ovim zakonom uređuju se prava zaposlenih koji se upućuju na privremeni rad u inostranstvo, uslovi, ~~postupak~~ i obaveze poslodavca u vezi sa upućivanjem zaposlenih na privremeni rad u inostranstvo, saradnja organa i organizacija koji obavljaju poslove državne uprave u vezi sa zaštitom prava zaposlenih na privremenom radu u inostranstvu i nadzor nad primenom ovog zakona.

Član 8.

Poslodavac na privremeni rad u inostranstvo može da uputi samo zaposlene na neodređeno vreme.

Izuzetno od stava 1. ovog člana, poslodavac može da uputi na privremeni rad u inostranstvo, zaposlenog na određeno vreme u skladu sa zakonom kojim se uređuje rad, s tim što se vreme provedeno na privremenom radu u inostranstvu ne računa u zakonsko ograničenje trajanja radnog odnosa na određeno vreme.

Upućivanje u inostranstvo iz stava 2. ovog člana ne može da traje duže od vremena za koje je zaključen ugovor o radu.

ZAPOSLENI IZ ST. 1. I 2. OVOG ČLANA MORA BITI U RADNOM ODNOSU KOD POSLODAVCA NAJMANJE TRI MESECA PRE DANA UPUĆIVANJA.

IZUZETNO OD STAVA 4. OVOG ČLANA, POSLODAVAC MOŽE DA UPUTI ZAPOSLENE KOJI SU U RADNOM ODNOSU KOD TOG POSLODAVCA KRAĆE OD TRI MESECA NA PRIVREMENI RAD U INOSTRANSTVO, AKO ISPUNJAVAJU SLEDEĆE USLOVE:

1) DA SE UPUĆIVANJE ZAPOSLENIH VRŠI U OKVIRU PRETEŽNE DELATNOSTI POSLODAVCA KOJA JE UPISANA U REGISTAR KOD NADLEŽNOG ORGANA;

2) DA BROJ UPUĆENIH ZAPOSLENIH KOJI NE ISPUNJAVAJU USLOVE IZ STAVA 4. OVOG ČLANA NE PRELAZI 20% OD UKUPNOG BROJA ZAPOSLENIH KOD POSLODAVCA NA DAN UPUĆIVANJA.

ODREDBE ST. 4. I 5. OVOG ČLANA NE PRIMENJUJU SE NA ZAPOSLENE KOJI SU UPUĆENI NA PRIVREMENI RAD U INOSTRANSTVO NA OSNOVU SPORAZUMA IZMEĐU SAVEZNOG IZVRŠNOG VEĆA SKUPŠTINE SOCIJALISTIČKE FEDERATIVNE REPUBLIKE JUGOSLAVIJE I VLADE SAVEZNE REPUBLIKE NEMAČKE O UPUĆIVANJU JUGOSLOVENSКИH RADNIKA ORGANIZACIJA UDRUŽENOG RADA IZ SOCIJALISTIČKE FEDERATIVNE REPUBLIKE JUGOSLAVIJE I ZAPOSŁJAVANJU U SAVEZNOJ REPUBLICI NEMAČKOJ NA OSNOVU UGOVORA O IZVOĐENJU RADOVA („SLUŽBENI LIST SFRJ – MEĐUNARODNI UGOVORI ”, BROJ 11/89).

Član 12.

Poslodavac je dužan da za zaposlenog upućenog na privremeni rad u inostranstvo izvrši promenu osnova osiguranja u jedinstvenoj bazi Centralnog registra obaveznog socijalnog osiguranja (u daljem tekstu: Centralni registar), u skladu sa propisima kojima se uređuje podnošenje jedinstvene prijave na obavezno socijalno osiguranje.

POSLODAVAC KOJI UPUĆUJE ZAPOSLENOG NA PRIVREMENI RAD U INOSTRANSTVO PRILIKOM PRIJAVE PROMENE OSNOVA OSIGURANJA U JEDINSTVENU BAZU PODATAKA UNOSI DRŽAVU UPUĆIVANJA, KAO I SVAKU NAKNADNU PROMENU DRŽAVE.

POSTUPAK UPUĆIVANJA

Član 20.

~~(1) Poslodavac koji upućuje zaposlene na privremeni rad u inostranstvo po osnovu člana 3. ovog zakona dužan je da najkasnije do dana koji prethodi danu upućivanja, dostavi ministarstvu nadležnom za rad Obaveštenje o upućivanju zaposlenih na privremeni rad u inostranstvo koje obavezno sadrži sledeće:~~

- ~~1) podatke o poslodavcu;~~
- ~~2) podatke o osnovu upućivanja;~~
- ~~3) osnovne podatke o upućivanju;~~
- ~~4) ime i prezime i poslovne podatke kontakt osobe;~~
- ~~5) druge podatke od značaja za upućivanje zaposlenih na privremeni rad u inostranstvo;~~
- ~~6) izjavu o obezbeđivanju prava u skladu sa ovim zakonom.~~

~~(2) Poslodavac je dužan da, najkasnije u roku od sedam dana od dana upućivanja zaposlenih na privremeni rad u inostranstvo dostavi ministarstvu nadležnom za rad Uverenje iz jedinstvene baze Centralnog registra (u daljem tekstu: Uverenje) koje sadrži spisak zaposlenih koji su upućeni na privremeni rad u inostranstvo na osnovu obaveštenja iz stava 1. ovog člana i koje obavezno sadrži:~~

- ~~1) naziv i sedište poslodavca;~~
- ~~2) PIB i matični broj poslodavca;~~
- ~~3) ime i prezime zaposlenog koji se upućuje na privremeni rad u inostranstvo;~~

- 4) JMBG zaposlenog koji se upućuje na privremeni rad u inostranstvo;
- 5) vrstu i datum zasnivanja radnog odnosa;
- 6) rok na koji je zasnovan radni odnos na određeno vreme;
- 7) datum promene osnova osiguranja u jedinstvenoj bazi i trajanje osiguranja po tom osnovu.

(3) Obaveštenje i Uverenje iz st. 1. i 2. ovog člana podnose se ministarstvu nadležnom za poslove rada u pisanoj formi, a obrazac Obaveštenja propisao je ministar nadležan za rad.

(4) Poslodavac je dužan da ministarstvo obavesti o svakoj promeni podataka u rokovima i na obrascima utvrđenim u st. 1. i 2. ovog člana.

Član 21.

Obaveštenje o upućivanju zaposlenih na privremeni rad u inostranstvo iz člana 20. stav 1. ovog zakona predstavlja javni podatak koji se objavljuje na internet portalu ministarstva nadležnog za rad, u roku od sedam dana od dana prijema istog.

Član 22.

(1) Ministarstvo nadležno za rad ima pravo da od poslodavca koji je uputio zaposlene na privremeni rad u inostranstvo traži informacije i dokaze o ispunjenosti uslova o upućivanju zaposlenih na rad u inostranstvo i njihovoj zaštiti po osnovu rada i boravka u inostranstvu.

(2) Poslodavac je dužan da u ostavljenom roku dostavi tražene informacije i dokaze.

SARADNJA IZMEĐU ORGANA I ORGANIZACIJA

Član 23.

(1) Organi i organizacije koji obavljaju poslove državne uprave u vezi sa nadzorom nad ostvarivanjem prava zaposlenih na privremenom radu u inostranstvu utvrđenih ovim I DRUGIM zakonom dužni su da međusobno sarađuju i razmenjuju informacije u cilju zaštite prava zaposlenih upućenih na privremeni rad u inostranstvo.

(2) Zaštitu zaposlenih za vreme rada i boravka u inostranstvu obavljaju diplomatska, odnosno konzularna predstavništva Republike Srbije u okviru delokruga svog rada.

Član 24.

(1) Organi i organizacije iz člana 23. ovog zakona, informišu se o upućivanju zaposlenih na privremeni rad u inostranstvo na osnovu podataka iz objavljenog obaveštenja, a mogu da vrše nadzor i kontrolu objavljenih podataka, kao i da neposredno od poslodavca traže dodatne informacije potrebne za vršenje kontrole iz svoje nadležnosti.

(2) Organi i organizacije iz člana 23. ovog zakona sarađuju sa Centralnim registrom u vezi sa isporukom, korišćenjem podataka registrovanih i evidentiranih u jedinstvenoj bazi Centralnog registra.

(3) O prikupljenim podacima iz st. 1. i 2. ovog člana, organi i organizacije obaveštavaju ministarstvo nadležno za rad, u roku od sedam dana.

CENTRALNI REGISTAR DUŽAN JE DA MINISTARSTVU NADLEŽNOM ZA RAD DOSTAVLJA REDOVNE IZVEŠTAJE, U ELEKTRONSKOJ FORMI, U VEZI SA

UPUĆIVANJEM ZAPOSLENIH NA PRIVREMENI RAD U INOSTRANSTVO, PO DRŽAVAMA I PO POSLODAVCIMA, I TO:

- 1) MESEČNI IZVEŠTAJ – NAJKASNIJE DO 15. U MESECU, ZA PRETHODNI MESEC;
- 2) KVARTALNI IZVEŠTAJ – NAJKASNIJE DO 15. U MESECU ZA PRETHODNI KVARTAL;
- 3) GODIŠNJI IZVEŠTAJ – NAJKASNIJE DO 15. JANUARA ZA PRETHODNU GODINU.

IZVEŠTAJI IZ STAVA 2. OVOG ČLANA PO DRŽAVAMA SADRŽE: SPISAK DRŽAVA, BROJ POSLODAVACA, UKUPAN BROJ UPUĆENIH ZAPOSLENIH, BROJ UPUĆENIH ZAPOSLENIH, I TO - UKUPNO, NA ODREĐENO, NA NEODREĐENO VREME, PO POLU I PO STAROSNOM KRITERIJUMU (18-30, 31-40, 41-65).

IZVEŠTAJI IZ STAVA 2. OVOG ČLANA PO POSLODAVCIMA SADRŽE: SPISAK POSLODAVACA, SPISAK DRŽAVA U KOJE SU ZAPOSLENI UPUĆENI, BROJ UPUĆENIH ZAPOSLENIH, I TO - UKUPNO, NA ODREĐENO, NA NEODREĐENO VREME, PO POLU I PO STAROSNOM KRITERIJUMU (18-30, 31-40, 41-65).

MINISTARSTVO NADLEŽNO ZA RAD MOŽE DA TRAŽI I VANREDNE UPITE U VEZI SA PODACIMA O UPUĆENIM ZAPOSLENIMA, POSLODAVCIMA I DRŽAVAMA UPUĆIVANJA OD CENTRALNOG REGISTRA OBAVEZNOG SOCIJALNOG OSIGURANJA.

Kaznene odredbe

Član 26.

(1) Novčanom kaznom od 600.000 do 1.500.000 dinara kazniće se za prekršaj poslodavac sa svojstvom pravnog lica:

- 1) ako uputi zaposlenog mlađeg od 18 godina života na privremeni rad u inostranstvo ili ako ustupa zaposlenog drugom stranom licu, suprotno odredbama ovog zakona (član 6);
- 2) ako uputi zaposlenog na privremeni rad u inostranstvo suprotno odredbama ovog zakona (član 7);
- 3) ako uputi zaposlenog na privremeni rad u inostranstvo suprotno odredbama ovog zakona (član 8);
- 4) ako uputi zaposlenog na privremeni rad u inostranstvo bez njegove prethodne pisane saglasnosti ili ako uputi zaposlenog koji je odbio upućivanje, u skladu sa odredbama ovog zakona (član 9);
- 5) ako uputi zaposlenog na privremeni rad u inostranstvo bez prethodno zaključenog aneksa ugovora o radu ili ako aneks ugovora o radu ne sadrži propisane elemente, u skladu sa odredbama ovog zakona (član 11. st. 1. i 2);
- 6) ako ne primeni povoljnije propise o bezbednosti i zdravlju na radu u skladu sa odredbama ovog zakona (član 15);
- 7) ako zaposlenom na privremenom radu u inostranstvo ne obezbedi smeštaj, ishranu i prevoz u skladu sa odredbama ovog zakona (član 16);
- 8) ako zaposlenom na privremenom radu u inostranstvo ne obezbedi zaradu u skladu sa odredbama ovog zakona (član 17);
- 9) ako zaposlenom pre upućivanja na privremeni rad u inostranstvo ne obezbedi potrebne zdravstvene preglede i preventivne zdravstvene mere, ne obezbedi prevoz do mesta rada u inostranstvu i povratak u Republiku Srbiju i ne obezbedi

ishodovanje radno-boravišnih dozvola u skladu sa odredbama ovog zakona (član 18. stav 1. tač. 2-4); .

- ~~10) ako poslodavac ne dostavi Obaveštenje o upućivanju zaposlenih na privremeni rad u inostranstvo ministarstvu nadležnom za rad, na način i u roku propisanim ovim zakonom (član 20. st. 1. i 3);~~
- ~~11) ako poslodavac ne dostavi uverenje Centralnog registra ministarstvu nadležnom za rad, u skladu sa odredbama ovog zakona (član 20. st. 2. i 3);~~
- ~~12) ako ne obavesti ministarstvo nadležno za rad o promeni podataka u skladu sa odredbama ovog zakona (član 20. stav 4);~~
- ~~13) ako, na zahtev ministarstva nadležnog za rad, ne dostavi tražene informacije i dokaze u skladu sa odredbama ovog zakona (član 22).~~

(2) Novčanom kaznom od 200.000 do 400.000 dinara za prekršaj iz stava 1. ovog člana kazniće se preduzetnik.

(3) Novčanom kaznom od 30.000 do 150.000 dinara kazniće se za prekršaj iz stava 1. ovog člana odgovorno lice u pravnom licu, odnosno zastupnik pravnog lica.

Član 27.

(1) Novčanom kaznom od ~~400.000~~—150.000 dinara kazniće se za prekršaj poslodavac sa svojstvom pravnog lica, odnosno novčanom kaznom od ~~50.000~~ 70.000 dinara preduzetnik:

- 1) ako zaposlenom koji se nalazi na privremenom radu u inostranstvu ne omogući povratak u zemlju pre isteka roka na koji je upućen, o svom trošku, u skladu sa kolektivnim ugovorom, pravilnikom o radu i ugovorom o radu (član 10);
- 2) ako ne drži primerak aneksa ugovora o radu ili njegovu kopiju u skladu sa odredbama ovog zakona (član 11. stav 3);
- 3) ako ne izvrši promenu osnova osiguranja u skladu sa odredbama ovog zakona (~~član 12~~)-(ČLAN 12. STAV 1);
- 3A) AKO U JEDINSTVENU BAZU PODATAKA NE UNESE, ILI UNESE NETAČNE PODATKE O DRŽAVI UPUĆIVANJA ODNOSNO PROMENU DRŽAVE UPUĆIVANJA (ČLAN 12. STAV 2);
- 4) ako zaposlenog pre upućivanja na privremeni rad u inostranstvo ne informiše o uslovima života u državi i mestu u koje se upućuje u skladu sa odredbama ovog zakona (član 18. stav 1. tačka 1) i stav 2);
- 5) ako zaposlenom upućenom na privremeni rad u inostranstvo ne obezbedi veća prava i povoljnije uslove rada utvrđene kolektivnim ugovorom, pravilnikom o radu, odnosno ugovorom o radu, u skladu sa odredbama ovog zakona (član 19));
- ~~6) ako obaveštenje o upućivanju zaposlenih na privremeni rad u inostranstvo ne sadrži sve podatke u skladu sa odredbama ovog zakona (član 20. stav 1).~~

(2) Novčanom kaznom od 10.000 dinara za prekršaj iz stava 1. ovog člana kazniće se odgovorno lice u pravnom licu, odnosno zastupnik pravnog lica.

(3) Za kazne u fiksnom iznosu propisane ovim članom inspekcija rada izdaje prekršajne naloge shodnom primenom zakona kojim se uređuju prekršaji.

Član 11.

ODREDBE ČLANA 2. OVOG ZAKONA NE PRIMENJUJU SE NA ZAPOSLENE KOJI SU UPUĆENI NA PRIVREMENI RAD U INOSTRANSTVO PRE STUPANJA NA SNAGU OVOG ZAKONA.

DANOM STUPANJA NA SNAGU OVOG ZAKONA PRESTAJE OBAVEZA POSLODAVACA DA MINISTARSTVU NADLEŽNOM ZA RAD DOSTAVLJA OBAVEŠTENJA O UPUĆIVANJU ZAPOSLENIH NA PRIVREMENI RAD U INOSTRANSTVO I UVERENJA CENTRALNOG REGISTRA OBAVEZNOG SOCIJALNOG OSIGURANJA, KAO I OBAVEZA MINISTARSTVA NADLEŽNOG ZA RAD DA OBAVEŠTENJA OBJAVLJUJE NA INTERNET PORTALU MINISTARSTVA NADLEŽNOG ZA RAD.

DANOM STUPANJA NA SNAGU OVOG ZAKONA PRESTAJE DA VAŽI PRAVILNIK O OBRASCU OBAVEŠTENJA O UPUĆIVANJU ZAPOSLENIH NA PRIVREMENI RAD U INOSTRANSTVO („SLUŽBENI GLASNIK RS”, BROJ 111/15).

IZJAVA**O USKLAĐENOSTI PROPISA SA PROPISIMA EVROPSKE UNIJE**

1. Organ državne uprave, odnosno drugi ovlašćeni predlagač propisa - Vlada
Obrađivač - Ministarstvo za rad, zapošljavanje, boračka i socijalna pitanja

2. Naziv propisa

Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o uslovima za upućivanje zaposlenih na privremeni rad u inostranstvo i njihovoj zaštiti

3. Usklađenost propisa s odredbama Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju između Evropskih zajednica i njihovih država članica, sa jedne strane, i Republike Srbije sa druge strane („Službeni glasnik RS”, broj 83/08) (u daljem tekstu: Sporazum):

/

- a) Odredba Sporazuma koja se odnosi na normativnu sadržinu propisa,
- b) Prelazni rok za usklađivanje zakonodavstva prema odredbama Sporazuma,
- v) Ocena ispunjenosti obaveze koje proizlaze iz navedene odredbe Sporazuma,
- g) Razlozi za delimično ispunjavanje, odnosno neispunjavanje obaveza koje proizlaze iz navedene odredbe Sporazuma,
- d) Veza sa Nacionalnim programom za usvajanje pravnih tekovina Evropske unije.

/

4. Usklađenost propisa sa propisima Evropske unije:

- a) Navođenje odredbi primarnih izvora prava Evropske unije i ocene usklađenosti sa njima,
- b) Navođenje sekundarnih izvora prava Evropske unije i ocene usklađenosti sa njima,

/

- v) Navođenje ostalih izvora prava Evropske unije i usklađenost sa njima,
- g) Razlozi za delimičnu usklađenost, odnosno neusklađenost,
- d) Rok u kojem je predviđeno postizanje potpune usklađenosti propisa sa propisima Evropske unije.

/

5. Ukoliko ne postoje odgovarajuće nadležnosti Evropske unije u materiji koju reguliše propis, i/ili ne postoje odgovarajući sekundarni izvori prava Evropske unije sa kojima je potrebno obezbediti usklađenost, potrebno je obrazložiti tu činjenicu. U ovom slučaju, nije potrebno popunjavati Tabelu usklađenosti propisa. Tabelu usklađenosti nije potrebno popunjavati i ukoliko se domaćim propisom ne vrši prenos odredbi sekundarnog izvora prava Evropske unije već se isključivo vrši primena ili sprovođenje nekog zahteva koji proizilazi iz odredbe sekundarnog izvora prava (npr. Predlogom odluke o izradi strateške procene uticaja biće sprovedena obaveza iz člana 4. Direktive 2001/42/EZ, ali se ne vrši i prenos te odredbe direktive).

Nacrtom zakona o izmenama i dopunama Zakona o uslovima za upućivanje zaposlenih na privremeni rad u inostranstvo ne vrši se usklađivanje sa propisima Evropske unije, jer ne postoje odgovarajući sekundarni izvori prava Evropske unije kojima se reguliše ovo pitanje.

6. Da li su prethodno navedeni izvori prava Evropske unije prevedeni na srpski jezik?

Ne

7. Da li je propis preveden na neki službeni jezik Evropske unije?

Ne

8. Saradnja sa Evropskom unijom i učešće konsultanata u izradi propisa i njihovo mišljenje o usklađenosti.

Imajući u vidu materiju Predloga zakona smatramo da nije potrebno dostavljati predmet na komentare Evropskoj komisiji.